Elfde jaer. Nr 43. Zaterdag, 9 April 1864.

DE POSTRYDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

De POSTRYDER verschynt s'dingsdags, s'donderdags en zaterdags.
Men schryft in te Tongeren by M. COLLEE, boekdrukker uitgever van dit blad, groote markt, nr 20, en by alle postdirecteurs.
Alle toezending van brieven, annoncen, geld, enz., moet gefrankeerd zyn.

Het abonnement is bepaeld op 7 fr. binnen de stad.
» » 8 fr. buiten »
Een blad afzonderlyk . . . . . 20 centimen.
De aenkondigingen, per drukregel. . . . . 15 »
De reklamen » . . . . . 25 »

By het zenden van aenkondigingen is eenieder verzocht duidelyk uit te drukken of dezelve in den POSTRYDER alleen, of wel ook in het fransch blad, le COURRIER DU LIMBOURG, moeten opgenomen worden. Deze laetste, voor verscheidene achtereenvolgende keeren gegeven genieten voor lechger conditien.

TONGEREN, DEN 9 APRIL.

De doctrinairen willen hebben dat zy *en zy alleen* liberael zyn... omdat zy 's vrydags vleesch eten, met God en zyn gebod lachen, de studiebeurzen der katholieken trachten te snyden, de kerkhoven *gemeen* willen maken en eindelyk... *liberael* zyn van het geld der algemeenheid ten gunste van eenige lieve kinderen die in alle vakken het diploma der verslaefdheid hebben verworven.

Maer spreekt hun niet van vermindering van lasten, van afschaffing der militie, van taelregt voor de Vlamingen of iets dergelyks, want het zyn al doodzonden volgens de voorschriften van de doctrinaire ministerleer.

Echter zullen wy eens vragen of de militie, welke eenige gewaende liberale gazetten vroeger *een onzedig misbruik* vonden, of de militie — die zy heden *niet meer willen afschaffen* — een heel liberael stelsel is?

Wy zullen vragen of het liberael is de burgery te plukken en uit te wringen om de budjetten te verhoogen en de groote ambtenaers al meer en meer te vetten, terwyl men de kleine bedienden tusschen hangen en wurgen laet voort spartelen?

Wy zullen vragen of het liberael is in de Kamers eene *samenzweering van eenige persoonen* te maken om de belangen te dwarsboomen die men moet voorstaen en verdedigen?

Of het liberael is den mond vol te hebben van spaerzaemheden en tevens de penningen der burgery met volle bakken door het venster te werpen, om alzoo met vergulden haek *aenhangers* op te visschen?

Is het liberael een volkslievend en vrygezind programma te dwarsboomen en tegen te werken, van wie het ook kome?

Is het liberael, wanneer men moedwillig zyn huis in brand gestoken heeft, van dan moedwillig eene bom in het huis van den gebuer te werpen?

En dit alles doen de *doctrinairen* nogtans, hierin getrouw aen de bevelen hunner *meesters*.

Het toekomende en *met ongeduld verwachte* ministerie wil de openbare magten decentraliseren, de belastingen vereenvoudigen en verminderen, den kring der praktische en burgerlyke vryheden verbreeden in den breedsten konstitutionnelen zin... en wat doen de zoogezegde *liberalen?*

Leenen zy aen zulke wyze ontwerpen de hand?

Neen, zy vreezen de vryheid wanneer die voor hunne tegenparty ook bestaet, en daerom willen zy geene volledige vryheid.

Zy vreezen dat het land de oogen geopend worde door verbeteringen van allen aerd en zich nog meer tegen hen uitdrukke... en daerom bestryden zy die.

Zy vreezen de vermindering der lasten, de afschaffing der militie, de herkenning van *ons* taelregt, al maetregels welke — door de regterzyde voorgesteld — haer aen 't bewind zullen plaetsen en met haer de regtveerdigheid, de wettelykheid, de politieke regtschapenheid... en daerom willen zy al die *noodige* verbeteringen beletten, om altoos met steeds onuitgevoerde beloften het volk te kunnen verblinden en opruijen.

Zy vreezen in een woord de populariteit die de regterzyde te wachten staet en daerom vermenigvuldigen zy fabrieken van gedrukte leugens.

Is dit alles liberael? *(Boterkuipje.)*

Milicie.

Uit een omzendbrief van het departement van oorlog blykt, dat de milicianen der klas van 1856 aenzien worden als vrygesteld van dienst sinds den 1 april laetsleden. Nogthans zal de afrekening van hunne kleedings massa niet gedaen worden dan twee jaren na dien tyd, ingevolge het art. 7 der wet van 8 juny 1855, en zy zullen op den naemboek (matricule) gehouden worden.

Te beginnen van 1 april kunnen de gezegde milicianen pasporten voor het buitenland verkrygen, zonder de byzondere toelating des departements van oorlog.

De milicianen van 1859 moeten overgaen tot de reserve, te beginnen van 1 april 1864; krachtens de wet van 8 mei 1847 mogen zy trouwen na de schulden hunner massa voldaen te hebben. Ook mogen zy, ingevolge de wet van 28 meert 1857, milicianen der twee jongste ligtingen in hunne plaets stellen.

Sinds den 2 april 1864 is de klas van 1857 de oudste en de milicianen dier ligting mogen, behalven de vryheid die zy reeds hadden van milicianen der twee jongste lotingen in hunne plaets te stellen, krachtens de zelfde wet, zich aenbieden als remplaçanten voor al de andere milicieklassen.

Het schynt zeker te zyn dat de koning en de koninglyke familie zich in de maend september naer Maeseyck zullen begeven ter gelegenheid der inhulding van het standbeeld der gebroeders Van Eyck. Het doel der reis van onzen koning is niet alleen van de feesten van Maeseyck met zyne tegenwoordigheid te vereeren en voor de eerste mael dit gedeelte zyner staten te bezoeken, maer tevens ook van aen den koning van Holland het bezoek weder te geven hetwelk deze hem over twee jaren te Luik deed. De koning der Belgen zal uit Luik vertrekken in eene stoomboot langs Maestricht, alwaer de byeenkomst der beide monarken zal plaets hebben.

Kanongietery.

Het pruissisch kanonfabriek schynt in bloei toe te nemen: een blad van Berlyn deelt de volgende nota mede, hetgeen ons doet denken dat de heeren bombardeerders groote ontwerpen in den zin hebben.

Ten gevolge van de aenzienlyke bestellingen, door verscheidene gouvernementen, gedaen by M. Krupp, tot het maken van een groot aental stukken zware kanons van gegoten stael, heerscht in de beroemde stael-fabriek te Essen eene toenemende bedryvigheid. Nu zyn reeds meer dan 6000 persoonen aldaer werkzaem en spoedig zal dit aental nog met de helft worden vermeerderd. De Koning heeft M. Krupp, ter belooning van zyne gewigtige diensten aen den Staet bewezen, tot den adelstand willen verheffen, waervoor M. Krupp beleefdelyk heeft bedankt.

De kanongieter zal het antwoord van Hendrik IV herdacht hebben: nu ben ik den eersten der kanongieters en dan zou ik maer de laetste der nobelen zyn.

Het bombardement van Sonderburg.

Volgens eene depeche uit Ukebüll van maendag middag hebben de Pruissen, zonder voorafgaende aenzegging, Sonderburg 24 uren lang gebombardeerd. Tachtig inwoners, waeronder vrouwen en kinderen, werden gedood of

HIDDO.

(Vervolg en einde.)

—

Langzaem herstelde Rosa en bleef alle scheepstydingen volgen; maenden verliepen en maenden volgden alweder, en waer is eenig berigt? Reeds was de dubbele tyd tot eene reis noodig verstreken — de laetste hoop ging voor Rosa's droeve ziel voorby, en dieper zonk haer de overtuiging in het hart dat hy was gestorven. Als de maenden eindelyk jaren waren geworden, begonnen de bloedverwanten Rosa's nachtgezigt toch van eenige beteekenis te achten. Rosa leefde als eene arme weduwe met haer kindje; zy tuerde in zyn blauwe oogen, en zag in den ontwikkelenden knaep de trekken des vaders herleven.

Na verloop van verscheidene jaren werd het als eene onbetwistbare waerheid aengenomen dat Hiddo's schip met man en muis was vergaen; want nergens vond men een spoor, om slechts de zwakste gissing te wettigen. Hiddo rustte in den schoot der baren, dat was Rosa's diepste overtuiging; zy had hem daerenboven in den geest gezien en zyn laetst vaerwel opgevangen. Daer de weduwe zoo bekoorlyk als beminnelyk was, kwam menig jongman haer het rouwgewaed betwisten, dat zy nu zeven jaer gedragen had. Onder deze was er een vriend harer kindsche dagen, die haer in hare droeve jaren met broederlyke raed en hulp had ondersteund. Hy slaegde er in om haer te overtuigen, dat haer zoontje een vaderlyk toezigt behoefde en zy een beschermer noodig had. Na lang aerzelen en verschuiven gewierd hem hare hand, en zy vond in hem den teedersten echtgenoot en den besten leidsman voor het kind, dat hem als een vader lief had. Deze gelukkige beette Albert..... hy had een goed bestaenden, eene zeer beklanten linnenwinkel. Rosa vond al het geluk aen zyne zyde weder, wat zy zoo kort had gekend met den zeeman, die haer altoos onvergetelyk bleef en ook menig mael genoemd werd door haer echtgenoot, die hem mede gekend en liefgehad had.

Ongeveer drie jaren zal hy een ongestoord huwelyksgeluk met zyne Rosa gesmaekt hebben, als daer in het vallen van den avond een oudachtig zeeman voor het huis blyft stilstaen. De winkel is open, maer niet verlicht dan door de stralen van de lamp, die in het huisvertrek brandde; de doorschynende glasgordynen, die het venster, dat in den winkel uitkwam, bedekten, lieten toe, dat men alles daer binnen duidelyk onderscheiden kon. Nieuwsgierigheid scheen den oude aen de plek te boeijen — maer van nieuwsgierigheid zou deze forsche gestalte niet sidderen, zou die breede borts zoo bang niet zwoegen.

— Zy is gelukkig, ik zie het haer aen! zegt hy by zich zelven; en ik moet als een afgestorvene op haer neder zien! — zie dien glimlach! zy heeft hem lief; ik ben voor haer gestorven; een ander heeft de plaets des dooden ingenomen.... en de dooden moeten niet verschynen of zy brengen den levenden slechts schrik. Ik ben een geest, een vreemdeling op aerde; ik behoor het ryk der dooden toe. Myn God! hoelang zult gy my nog in dit ellendig ligchaem kluisteren, dat my met iederen ademtogt ongeschikter schynt te worden! Zou dat myn jongen zyn! die blonde blozende knaep! Neen ik moet voort — ik mag hier niet vertoeven. Heer! leid my niet in verzoeking! fluisterde zyne bevende lippen, en hy wendde zich driftig om en spoedde voort. Zou ik haer een doodelyken schrik toebrengen? — ik haer stillen vrede voor altoos storen? O God! vergeef het my, dat myn hart met zulke booze denkbeelden is bevlekt geworden, toen ik hem zag aen hare zyde....

Plotseling stond hy echter stil; zou hy nog niet iets meer van hun huisselyk leven kunnen te weten komen? Hy bekende het zich, dat het een oogenblik van groote zwakheid was, maer hy kon den lust niet weêrstaen. Weinige huizen van den winkel van Albert was eene kleine herberg, hier treedt hy binnen; er was niemand dan een oud man, die in een nieuwsblad verdiept scheen; hy eischte eenige verversching en zette zich neder.

— Is dat een goede winkel? vroeg hy aen de kasteleines, ik wilde wat linnen koopen.

— O, de beste winkel uit de stad!

— Dat zegt gy uit buertschap.

— Neen, zoo waer als ik leef, het is de beste winkel en het zyn de beste menschen ook.

— Vast goede klanten van u?

— Neen, dat is niet te roemen, dat mogt beter, van my hebben zy weinig noodig; maer daerom moet ik toch ter eere hun nageven, dat het oppassende jongelieden zyn.

— Zoo, zyn zy nog jong? ik meende er zoo in het voorbygaen al een groot kind gezien te hebben.

— Dat is van den eersten man; want dat vrouwtje is zeer jong gehuwd geweest met een zeeman, dien ze op een ongelukkige manier heeft verloren.

— En toen heeft zy zich door dien koopman al gauw laten troosten, zoo als dat gaet. De zeeman nam, dat zeggende, een geweldig groote pruim uit zyn tabaksdoos en knauwde er met ontzettende kracht op om de sporen van de zielsaendoening, die hem deed sidderen, op zyn gelaet onzigtbaer te maken voor de kasteleines.

— Neen, vriend! niet gauw, ik heb nimmer bedroefder weduwe gezien, en ze is zeker zeven jaren over hem in den rouw geweest; ze heeft vele aenzoeken afgeslagen en ten laetste is zy met den koopman gehuwd, die een stiefvader is, zoo wys en goed als een eigen vader niet veel wordt gevonden. Dat zyn een paer menschen, die zoo aen elkander gehecht zyn, dat ieder er den mond vol van heeft die ze kent. Die man is nu de teêrhartigheid zelve, alsof hy haer al het leed van vroeger jaren vergoeden moet.

De Zeeman beet schrikkelyk in zyn tabak, legde zyn geld met bevende hand op de toonbank, groette de kasteleines slechts met een onverstaenbaer geluit en stapte driftig naer buiten en koele lucht met diepe ademtogten indrinkende.

— Indien ik haer slechts eens kon zien! eens nog maer hare stem... Zwyg! zwyg! riep Hiddo, zyne schrede ver-